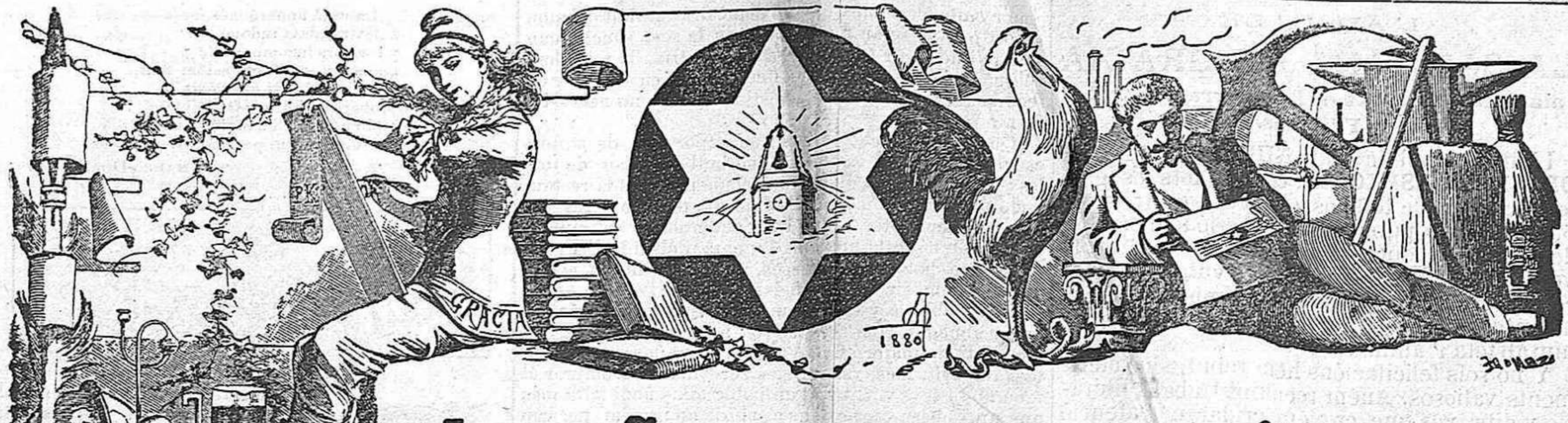

(6/38)

LA CAMPANA DE GRACIA.

DONARÀ AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA.

CADA NÚMERO **5** CÉNTIMS PER TOT ESPANYA
Números atrassats: 10 céntims

ADMINISTRACIO Y REDACCIO: Llibreria Espanyola. Rambla del Mitj, 20. botigs. BARCELONA.

PREU DE SUSCRIPCIO: Fora de Barcelona cada trimestre ESPANYA pessetas 1'50. Cuba y Puerto-Rico 2.—Estranger, 2'50.

DESPRÉS DEL EMPRÉSTIT

—Vaja, ja veyeu si 'us n' hem donat de diners.... Tot aixó es per soldats: ara no 'us ho gasteu ab.... lleminaduras.

L' AUSILI DE LA CAMPANA DE GRACIA als ferits y malalts de las guerras de Cuba y Filipinas.

L' idea de publicar un **NÚMERO EXTRAORDINARI ESPECIAL**, corrent tots los gastos a càrrech de tots los elements que contribueixen a la publicació del periòdich, a fi de destinar lo producte íntegro que resulti de la venta del mateix, siga 'l que 's vulga 'l número d' exemplars que hajan d' imprimirse, 'ns ha valgut un sens fi de felicitacions que agrahim ab tota l' ànima.

Y no sols felicitacions hem rebut, sino ofermes valiosos. Aném recullint traballs literaris y dibuixos que creyém cridarán l' atenció del públich. L' entusiasme es tan gran, que ja hi ha hagut qui 'ns ha fet pedidos bastant respectables del número extraordinari.

Per la nostra part estém estudiant una combinació especial que creyém contribuirà eficazment a aumentar l' import total de. indicat número. Dissapte vinent explanarém lo nostre projecte.

Per avuy doném las mes expressivas gracias a tots los que 'ns han ofert lo seu concurs pera portar a bon terme una empresa patriòtica y benèfica, qual bon éxit fihém per enter als nobles sentiments dels nostros lectors y al apoyo decidit del poble català.

DESPRÉS DEL EMPRÉSTIT

No pot desconéixer l' éxit inmens del empréstit nacional.

Per mes que posar diners a guany a un interés regular y assegurats ab sólida garantia representi bon xich menos que donar gratuïtament, sens interés de cap mena, ni reembols assegurat, la sanch del poble per sostenir la

guerra, de totes maneres es just consignar que si 'l sacrifici qu' están fent los pobres en aras de la patria s' eleva fins a las alturas de la sublimitat, lo rasgo dels richs confiant numerosas sumas a un govern de las condicions del actual, representa un acte de patriotisme verdaderament consolador.

Lo diner acostuma a ser per sa mateixa naturalesa rezelós y egoista. Lo diner es fret com lo metall ab que está acunyat. Lo diner no sol tenir mes patria que l' esfera del negoci, es a dir: un mon apart que no viu rodejat del ambient moral de l' abnegació y 'l sacrifici.

Y no obstant, lo diner ha respost a la veu de la patria, quan aquesta ha necessitat del seu ausili.

Ha acudit en grans masses fins a formar un pilot imponent que s' aproxima a la suma de 600 milions de pessetas.

Ha bastat un día no mes per reunir-se aquest caudal, sortit de las caixas dels favorecuts per la fortuna, dels que s' entregan afanyosos al negoci, dels que lluytan adalats en las competencias de l' industria, del comerç y de la producció.

¿Qué ha passat perque una nació péssimament administrada, víctima perpétua de las imprevisions y 'ls despilfarros dels seus governs, endeutada y endarrerida, dongui sobtadament una mostra tan espléndida de la seva vitalitat y del seu brío?

Senzillament, n' hi ha hagut prou ab l' espectacle poch ayros dels nostros governants acudint a pidolar humilment a las portas dels juheus de la banca europea, que veyentlos venir y medint a Espanya ab lo mateix raser ab que han medit a Turquia, a Grecia y a otras nacions desventuradas, tractavan de posarli 'l dogal al coll y acogotarla.

Aquestas humiliacions han remogut los sentiments patriòtics de tothom, inclús dels que tenen quartos, y 'l govern ha trobat en la nació mateixa lo que al extranger buscava en va, lo que allí no hauria obtingut sino cedint a las imposicions de l' usura mes escandalosa.

Los capitalistes espanyols, y 'ls que sense ser capitalistes poden disposar de alguns fondos, han donat una llissó als que tractavan de aumentar las desgracias que 'ns afigeixen ab una explotació infame. Y aixís

com avants los pobres havían demostrat davant del mon absort que no serán may avaros de la seva sanch quan se tracti de sortir a la defensa de la patria, 'ls richs han volgut donar nna proba eloqüent de que en tota lley de recursos Espanya 's basta a sí mateixa y no necessita de ningú.

¿Quants beneficis no podrián reportarse de aquest esperit altivament patriòtic que bull en lo cor de tots los espanyols!... ¿Quins grans elements pera la restauració de la nostra nacionalitat un dia temuda y respectada pel mon enter, no podrián acumularse estimulants y dirigint aquesta propensió innata dels fills d' Espanya sense distinció de classes, a enaltir l' honra nacional, sense medir los sacrificis!

A un poble sá y enter com el nostre; a un poble suert y abnegat com l' espanyol; a un poble qu' en los moments de major aflicció y apuro es quan se redressa mes impávit, mes valent, mes seré fins a assombrar al mon ab la seva virilitat; a un poble aixís no li falta mes que un govern digne del seu mérit no igualat per cap altre de la terra!

Y encare 'ls que l' explotan, van dihent qu' es menor d' edat, que no pot sortir de la tutela d' ells, que no está educat per regir y governarse a sí mateix!...

¿Valenta educació la qu' ells li donan ab las sevas corruptelas, ab los seus despilfarros, ab l' exemple permanent de las sevas irraciables concupiscencias, satisfetas a tota costa y sense reparar en escrúpuls!

Las nobles condicions naturals del poble espanyol subsisteixen a pesar d' ells; y en los moments de trágul suran sobre la mar fangosa y alborotada dels seus errors y dels seus vicis.

Aixís avuy se ofereix un contrast entre 'ls governants y 'ls governats de una eloqüencia decisiva.

Los governants representan l' abnegació sense límits, la fermesa sense debilitats, la clarividencia de las cosas sense núvols, la confiança en lo porvenir de la patria, sense vacilacions... Los governants, en cambi, tenen lo mal gust de figurarse que tot se fa per ells, per la seva bona cara, per sostenirlos en las posicions que ocupan dintre de la política artificiosa que han creat ab las sevas trassas y manyas y en la qual se consideran insustituibles.

Quanta grandesa y quanta miseria, l' una enfront de l' altra!

Es precis parlar clar.

Lo que s' está fent per la patria, no ha de aplicarse a benefici exclusiu de cap de las oligarquias que s' han apoderat dels seus destínos. Seria l' intentarho un infernal sacrilegi.

Lo llach de sanch derramada pels fills d' Espanya no pot servir perque cap govern s' hi passeji en góndola adornada de gala.

Aquest pilot de 600 milions de pessetas no deu utilisarse com a pedestal de cap govern de partit. La pluja d' or que ha fet desbotar lo patriotisme dels espanyols, al caure, 'ls ha colgat, enterrant ab ells tota una política menuda, rezelosa y desceitada.

Si ells no ho comprenen aixís, será precis que 'l poble 'ls ho fassa entendre.

Lo poble en massa, lo poble heroich, lo poble dels esforços sublimes, lo poble de las portentosas abnegacions...

¿Qui ha de tenir la estúpida pretensió de continuar tenintlo subjecte a la seva tiránica y vergonyosa tutela? ¿Es massa gran per consentirho!

Nosaltres creyém qu' es hora ja de que reivindiqui tots los seus drets a regirse y governarse a sí mateix, puig de la mateixa manera que está avuy disposat a agotar tressors d' abnegació per la seva defensa, agotará demá, si es precis, tressors d' energia per afansar la seva honra y conseguir la seva prosperitat.

P. K.

¡VISCA ESPANYA!

La nació es molt forta encare y per diners no s' apura, de sobras está segura de tot lo que pot y val, y ans que la banca extranjera explotantla s' enriqueixi hem conseguit que 's cubreixi nostre empréstit nacional.

A Filipinas y a Cuba la juventut esforcada per la patria idolatrada fa prodigis de valor, y aquí a Espanya, quan nos creyan abocats a un precipici, fem tots lo grat sacrifici de oferir vida y tesor.

Ara 'ls pinxos locinayres veurán la nostra energia y si proban algún día d' insultar 'l nom espanyol, sabrán que en aquesta terra si a la lluyta se la invita y pits valents necessita n' hi han molts més dels que vol.

La unió donará més forsa a nostra rassa indomable y l' esfors incomparable que avuy tots junts estém fent, coronat pel més gran éxit, probará que al nostre poble no hi ha qui 'l guanyi per noble per' després, ni per valent.

AMADEO DORIA.

L' Noticiero es el primer que ha donat la noticia. Alguns estudiants se disposan a costejar unas solemnes rogativas per impetrar del Cel la pronta y feliz terminación de las guerras de Cuba y Filipinas.

Tractantse d' estudiants no está per demés preguntar: —¿En

quin principi científich de las diversas assignaturas que s' ensenyan en los establecimientos oficiales, está basada la eficacia universal de las rogativas?...

¿Tan olvidats ens té 'l Cel que 's fa necessari cridarli l' atenció a copia de llums, d' incens y canturias, pagat tot segons tarifa?

Y diguin aquests joves devots, mes dignes de un seminari que de una Universitat: ¿no creuen que sería mes caritatiu, mes patriòtic y hasta mes agradable a Déu invertir las sumas que pensan gastar ab rogativas en socorros pels pobres malalts y ferits que regressan de la guerra?

¿Qué millors rogativas que las necessitats dels pobres heroes de la patria!

L' Arrendataria dels mistos s' ha suscrit al empréstit per un milió de pessetas.

Ho celebro moltíssim; pero celebraré també que retiri de una vegada aquellas cajas especiales en las quals hi faltan sempre un bon número de cerillas.

Lo patriotisme s' ha de demostrar en totes las formas, y a un poble tan generós com l' espanyol no es lícit engatusarlo.

Vamos a veure: ara que l' empréstit s' ha cubert enterament ab los recursos del país ¿qué farà 'l govern respecte a las prórrogas de las concessions dels ferrocarrils?

¿Serán concedidas sense que las empresas hajan fet res enterament per aumentar la quantia del empréstit?

Seria lo únich que 'ns faltaria veure: que aquest país tan generós, en pago als sacrificis que ha realisat contemplés com se reclusa per un número d' anys considerable 'l plasso legal en que las líneas han de passar a ser propietat de la nació.

Lo perill de que tal enormitat succeheixi estriba en que la majoria dels homes que avuy remenan las cirras son a la vegada concellers de las empresas que n' sortirian favorecidas.

Y quan lo país a impuls del patriotisme se cega, es quan ells obran mes 'l ull!

Lo rey de las húngaras ha enviat 25,000 pessetas a la suscripció oberta per l' *Imparcial* al objecte de socorre als soldats malalts y ferits.

Y l' *Imparcial* las ha aceptadas, per alló de «la caritat als desvalguts no s' ha de mirar de ahont vé.»

No obstant, si hi ha un home al mon al qual es lícit tornarli 'ls quartos ab que intenta contribuir a un' obra benèfica, aquest home es en Carlets. Van fer los seus partidaris tantas barbaritats contra l' exercit durant la guerra civil, que 'ls seus diners han de cremar la mà dels pobres soldats que 'ls acceptin.

Alguns días avants del empréstit deya en Cánovas: «Si 'l país no vol extremar los sacrificis, que ho digui y llavors lo govern presentarà la dimissió.»

¿Qué ho digui! ¿Y ab quina boca ha de parlar lo país? ¿Ahont son los diputats que haurían de representarlo?

Vaja, home, vaja: si vol governar, governi; pero no fassi bromas, que las brometas a n' aquesta hora son un xich massa pesadas.

«Los empréstitos los hacen los banqueros ó acude a ellos el ahorro particular; los banqueros para decidirse a tomar parte en los empréstitos consultan las tablas de logaritmos y no el manual del perfecto ciudadano, y los pequeños ahorros no salen de las huchas si han recibido descalabros recientes, y más reciente que el de los que los emplearon en papel de la Deuda de Cuba, no puede haber otro.»

Me preguntan de qui son aquests conceptes tan sensats? ¿De qui volen que siguin?... Son del *avi Brusi*... En forma de profecía va servirlos als seus lectors quinze días ó tres senmanas antes del empréstit.

Pero son tan agres que á mí van indigestarse'm y ara 'm tornan á la boca.
Per lo tant, dispensin.

L' últim empréstit demostra que á Espanya encare quedan grans recursos, á pesar dels mals governs.

Quina comparació mes eloqüent podria ferse entre 'ls administradors de la cosa pública sempre entrampats, y 'ls particulars dedicats al treball y als negocis estolviant sumas inmensas, qu' en un moment d' apuros poden posar al servey de la nació!

¿Ahónt se troban los homes aptes per governar la nació: entre 'ls polítics ó entre 'ls productors?

¡Qu' es bonich! ¡Qué deliciós!...

Tots aquells regidors de Madrid contra 'ls quals va alsarse en massa l' opinió pública indignada, tots han sigut absolts de las denuncias que sobre d' ells pesavan.

Y ara 'l govern se proposa tornarlos á colocar; pero no á tots á l' hora, sino de un á un, de rellisquentas, d' amagatotis...

Aixís es com s' han de fer las cosas.

Sobre tot que l' opinió, preocupada exclusivament ab los incidents de la guerra, no pugui adonarse de la maniobra.

Y encare dirán que aquí á Espanya no hi ha rubor.

A un dels ápat celebrats á Galicia 'l día de Sant Carlos en honor del rey de las húngaras, van assistirhi algunas dignitats eclesiásticas.

Peró no deyan que 'l clero en massa s' havia fet alfonsí, posantse á las ordres del marqués de las Cinquillas?

Tot lo que vulguin; pero 'ls nostres capellans son mes entusiastas dels signos ortogràfics, y encare que cultivin las *comillas*, no olvidan els *puntillos*.

SOBRE L' EMPRÉSTIT

UN HOME SENSAT

L' espectacle ha sigut magno, admirable, portentós: Espanya ha estat á l' altura de sas nobles tradicions. Quina llástima que un poble que té 'l cor com qui dia d' or y dona á raudals la plata, tinga un govern de llautó!...

UN QUE TOT HO CONTA

¿Sis cents milions de pessetas? ¡Magnífica cantitat! Posats en pá, signifícan mil docents milions de pans. Posats en plata y pesantlos ab santa legalitat, en total ens donarian setanta cinch mil quintars.

UN PELAT

Jo, que passo 'ls meus apuros y soch un home de bé, l' ase 'm flich si demá trobo qui 'm deixi ni deu ralets. En cambi, al govern d' Espanya ¡figureuvos, al govern! li deixan milions á dojo... ¡Ho estich veient y no ho crech

UN FILIBUSTERO

¡Calamba con los señores sinvergonesos de España! ¡Nosotro que plopálábamo. que ya no tenian plata! Nada meno que seisiento millonejos de una tanda!... Selá pleciso negál-lo ó inventál ota *guayaba*.

UN QUE NO HA DONAT UN CÉNTIM

¡Bé per Espanya! D' aixó se 'n diu pobles braus y gnapos! ¿Quartos demana 'l govern? Donchs aquí 'ls tens, á cabassos! Estich tan entusiasmat, que per no semblar tacanyo, ja que jo no hi donat res ¡qué diable!... donc... un aplauso.

UN CARLISTA

¡Apreta! Sis cents milions de pessetas en quinze horas... No se 'n solen veure gayres de cullitas tan hermosas. ¡Sis cents milions apilats en un santiamén!... ¡Sambomba!... Si 'l nostre *rey* els tingués, ¡renoy, quina xirinola!

UN ESPECULADOR

Bueno: aném á passar comptes. Vuytanta accions adquiridas; pujan un mitj, las traspasso... y pescó una bona prima. Tres... sis... vuyt... Perfectament: son dos mil pessetas líquidas. ¿No hi cumplert? Donchs, endavant: cridém: ¡Visca el patriotisme!

UN QUE SAB HISTORIA

¡Sis cents milions de pessetas tots per la guerra d' allá!... Si en Prim sortís de la tomba deuria quedarse blan. Ell, que diu que 's proposava vendre l' isla y plegá 'l ram, ¿qué pensaria ara al veure el preu que n' estém pagant?

UN ORADOR DE CAFÉ

¡Bravo! Hem quedat com uns homes. Aquí 's veu una nació viril, decidida, energética, que acomet tot lo que vol. Aquesta fetxa gloriosa s' ha de grabá ab lletres d' or... ¡Mosso!... Café, copa y puro... Y aboca depressa, noy!...

«LA CAMPANA»

El poble ha donat, no 'ls quartos que demanava 'l govern, sino més dels que volia, com qui diu: Te queda bé! Pero, lo que tothom pensa: tot aquest munt de diners ¿servirá per lo que 'ns diuhen? ¡Aixó es lo que no sabém!

C. GUMÁ.

L' HOME FELÍS

L' ministre de Hisenda—y 'l Sr. Navarro Reverter ja 'm perdonará la indiscreció—té un criat que val més or que no pesa.

Apart de ser un servidor adicte y fidel, d' aquells que si no 's tirarian al foch per son amo, tal vegada arribarian á deixarse socarrimar una mica, la seva especialitat son las preguntas, sobre tot las preguntas indiscretas.

No hi ha assumpto d' actualitat, per grave que sigui, sobre 'l qual ell no interroguí al senyor Navarro.

—¿Es veritat aixó que 's murmura, de que vosté dimiteix? ¿Tant mateix es cert que en Cánovas fa uns quants dias que ni li mira la cara? ¿Diu que al tresor nacional actualment no hi ha ni un xavo?...

Son amo se 'n riu y li tolera tot, perque, aixó sí que l' xicot ho té, de las confidencias que 'l ministre en un moment de expansió pugui ferli, exceptuant el porter, y 'ls altres criats, y 'ls dependents de la drogueria del cantó, no se 'n entera ningú. Dilluns al criat, que per acabar d' adobarho 's diu Climent, va semblarli que 'l seu amo estava més preocupat que 'ls altres dias.

Don Joan ¿qué n' hi passa alguna?—va preguntarli ab un tó tan tendre y afectuós, que indispensablement exigia una resposta.

—Sí, noy: avuy s' obra l' empréstit. Al candorós Climent se li va acudir que aixó d' obrir un empréstit havia de ser poch més ó menos com ara obrir un teatro, ó una casa de dispesas, ó una taula de refrescos.

—¿Y ahónt l' obran aquest empréstit, que l' amohina tant? —¡A Espanya, home, á Espanya! Es una operació financiera que fa 'l govern.

Davant d' aquesta explicació, en Climent va quedarse encare més á las foscas de lo que ja ho estava; pero ensumant que 'l senyor Navarro no 's trobava aquell demati ab humor de enraonar, s' acontentá bonament ab aixó de l' *operació financiera* y se 'n aná á fregá 'ls vidres del menjador.

A las onze 'l fidel criat entra altra vegada en lo despaig del ministre. Lo senyor Navarro estava una mica somrihent.

—¡Hola!—exclamá 'l xicot observant el cambi:—sembla que aixó de la *financiera* pinta bé.

—Més de lo que 'm creya. Portém suserits una carretada de milions.

—¿Sí?... Me 'n alegro. Recordis de que s' ha de comprar un plumero bo, per espolsar las lámparas.

—¡Aixó mateix! Per plumeros estich ara. L' empréstit es lo que m' interessa... ¡l' empréstit!... ¿Qué 't sembla que 'l cubrirém?

—Aixó depen de la taulada que li fassin.

—Vaja, home, no siguis tanoca. Un empréstit es una cantitat que 's demana per fas ó per nefas.

—¿Y 's troba qui 'l dona?

—Ab molta freqüencia... Ara mateix está succehint....

Y anavan arribant plechs y més plechs, en els quals els agents del ministre li donavan compte dels progressos de la suscripció á Madrid y á provincias.

Se passá aixís el día, vingué 'l dimars y la casa del ministre d' Hisenda s' omplí de gent d' aquella que no més se belluga en las circunstancias extraordinarias.

L' empréstit havia tingut—relativament—un éxit fabulós y todas las visitas anavan allí pera donar la enhorabona al senyor Navarro.

—Senyor ministre, se 'l felicita calurosament.

—Se 'l felicita de la manera més entusiasta, senyor ministre.

—S' ha coronat de gloria, senyor Navarro.

—Aquest empréstit es la fulla més brillant de la seva historia política.

—El felicito en nom de Catalunya y Aragó.

—Jo en nom de Valencia y del gremi de cansaladers á la menuda.

—Jo en nom meu, de la meva senyora, dels vehins y del nebot del propietari de la casa.

El senyor Navarro perdé tot el demati y tota la tarde rebent felicitacions de paraula, per escrit, telegráficamente y hasta per signos.

En Climent s' escoltava tot aquell devasall d' enhorabonas ab un pam d' orelles, un altre pam d' ulls y... un altre de llengua á punt de ferla servir.

Aviat se li presentá ocasió. El ministre 's quedá sol, y 'l criat no va tenir paciència per esperar més.

—Escolti, don Joan—preguntá 'l minyó acostantse á la seva taula:—¿qui 'ls ha deixat aquests diners de que parlan?

—La nació, home!

—Y vosté ¿quánt hi ha posat?

—¿Jo res?

—Y donchs ¿per qué ha de felicitarlo á vosté que no ha fet res més que parar la mà?

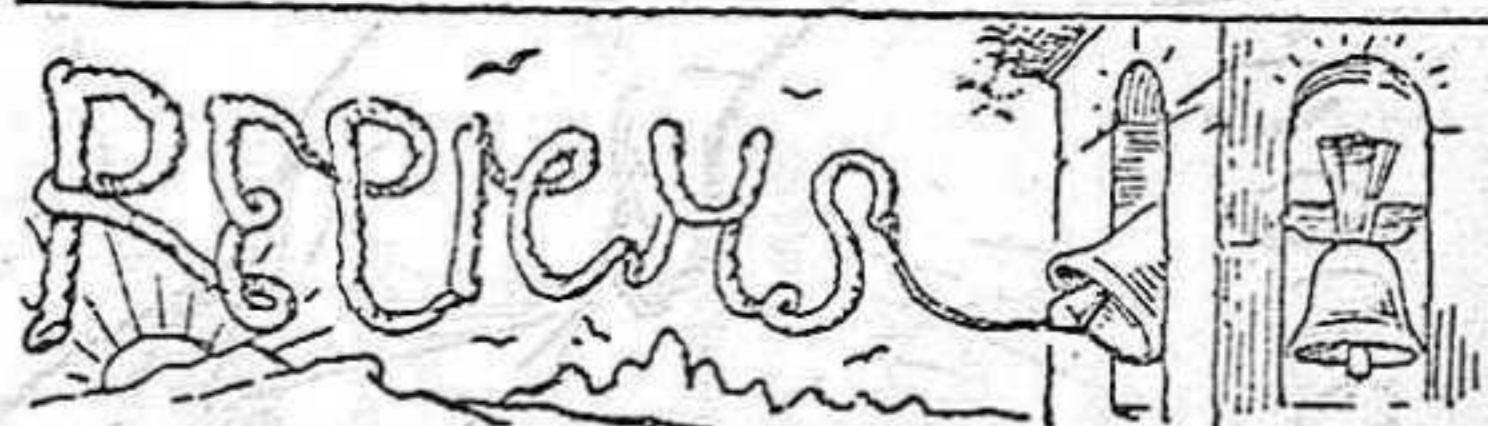
—¡Oh!...

El ministre arronsá las espatllas, no sapiguent materialment qué respondre.

En Climent se quedá sense enténdreho...

Y nosaltres ens quedém si fa ó no fa de la mateixa manera qu' en Climent.

FANTÁSTICH.

Se passejava per la provincia de Alicante curantse 'l catarro y aquella ronquera casi no 'l deixava parlar.

Peró s' ha cubert l' empréstit, s' han reunit 600 milions de pessetas, y á D. Práxedes li ha faltat temps pera tornar á Madrid.

Ara, si algú considera útils los seus serveys, ja pot ser govern: ara ja hi ha quartos.

Ell mateix no ha pogut menos de confessar que no podia figurarse que 'ls briosos esforços de la nació haguessin arribat tan enllá. Vaya uns polítics que no son capassos ni de imaginar la potencia patriótica de la nació espanyola!

D. Práxedes, lo seu temps ha passat. Creguim á mí; tallis el tupé, y vágissen á passeig. ¡A Alicante, á Alicante, á allargar tot lo que pugui la videta, per poder admirar los grans exemples que donan els pobles als governants curts de vista que may han sapigut com-péndre'ls!

La nit del empréstit, mentres afuían á la suscripció 'ls recursos del país ¿qué feyan los ministres? ¿qué feyan los directores del Banch d' Espanya?

Uns y altres consumían un ápat suculent, celebrant la generositat del país.

Cada qual té la seva manera de demostrar lo patriotisme: 'ls governats buydant las butxacas; los gobernants omplint las copas de Champagne.

¡Y viva la Pepa!

La primera victoria alcansada pel general Weyler va tenir efecte en las *lomas de Rubí*.

Ja que som á *Rubí* es molt de desitjar que per en Maceo y las sevas tayfas s' arribi prompte á *Sant Cugat*.

De *Rubí* á *Sant Cugat* aquí á Catalunya la distancia es molt curta. Molt celebrarem que á Cuba ho sigui mes encare.

Me sembla que 'ls veig.

Los nanos que rodejan á n' en Cánovas, el ministre de las xufas y aquell altre que deu la cartera á una trencadissa de vidres feta pel poble zaragossá en honor de D. Anton, contemplarán la suma inmensa de milions apontats pel país, fregantse las mans de gust y fentse 'l ullet.

Sense pronunciar una paraula semblará que diguin á duo:

—¿Has vist quin país mes manso?

La noticia de sensació de la senmana ha sigut la fugida de una de las fillas del rey de las húngaras.

L' Elvireta, que aixís s' anomena, s' ha escapat de la casa paterna ab un pintor y ab una suma que no baixa de 300,000 franchs.

Y acaba de donar interés á l' aventura la circunstancia especial de ser lo tal pintor casat y pare de familia (no dels de la *Fulla*, sino dels que posan fills al mon).

Si á la casa del amo dels carcundas hi dominés la moral cristiana y la severitat de costums de que fan tantas bocadas els seus partidaris, no es probable que una de las sevas fillas hagués donat per res del mon una tan solemne campanada.

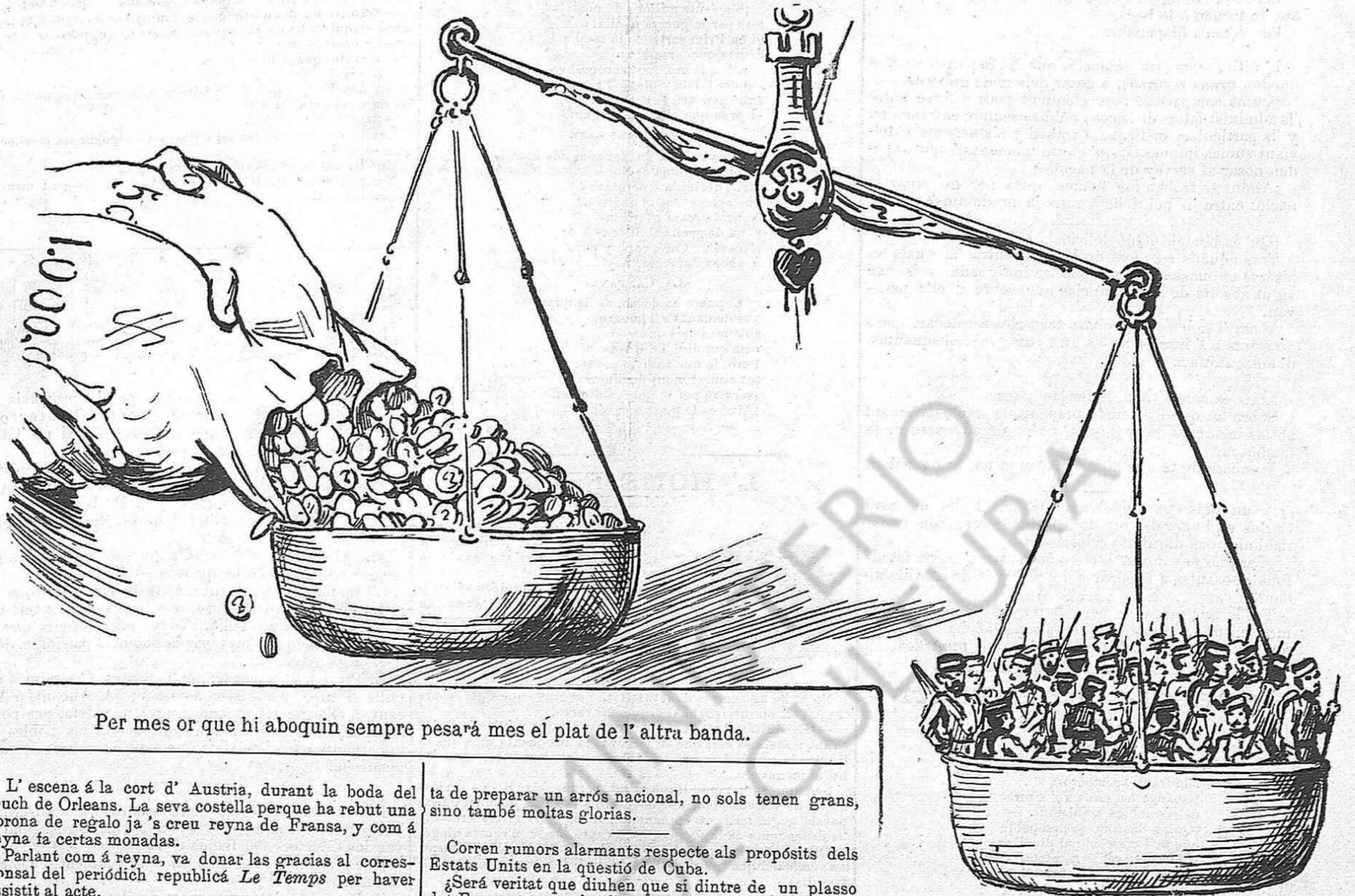
Peró lo mal exemple dels pares acostuma á infuir fatalment en la conducta dels fills.

Y 'l pare *pintant* la cigonya á las húngaras y la filla deixantsela pintar per un pintor, son dos cosas que se semblan tant, que hi ha motius de sobra per repetir aquell famós redolí catalá:

«Las cabras per sos pecats tenen los genolls pelats.»

LA PESADA DELS SACRIFICIS NACIONALS

Per mes or que hi aboquin sempre pesarà mes el plat de l'altra banda.

L'escena á la cort d'Austria, durant la boda del Duch de Orleans. La seva costella perque ha rebut una corona de regalo ja s'creu reyna de Fransa, y com á reyna fa certas monadas.

Parlant com á reyna, va donar las gracias al corresponsal del periódich republicá *Le Temps* per haver assistit al acte.

Pero l'corresponsal li respongué:—«Senyora tingui en compte que jo serveixo al noticierisme, y no á la monarquía.»

La núvia va quedar ab un pam de nás al sentir aquesta resposta.

Y no obstant, ara es quan pot dir que si las damas monárquicas francesas li han fet present de una corona, l'corresponsal de un periódich republicá de París li ha regalat un magnífich *mocador* de núvia.

«Ab dinés no 'm fa pó res.»

(Cánovas.)

«Donchs á mí, mes que ningú ab diners me fas pó tú.»

(Lo país.)

Davant de tantas personas y entitats com s'han suscrit al empréstit per centenars de mils y hasta per milions de pessetas, preguntavan á un jornalero:

—¿Qué 't sembla Gori de aixó del empréstit?

—¿Qué vols que me 'n sembli!... Qué hi ha molt y mal repartit!

—Pero, vamos á veure: si tots aquests milions se repartissen per parts iguals entre 'ls espanyols ¿qué 'n farías de la part que 't toqués? ¿Tindrías valor per menjártela, per béuretela, per reventarla en qualsevol diversió?

—No, aixó may.... Aquests diners son sagrats, y 'ls donaria á la patria, sense que hi faltés un céntim.

Patriotisme de la Traslántica.

—¿Per quant s'ha suscrit?

—Per vint milions de pessetas.

—¿Quina cantitat acreditava del govern pel transport de soldats á Cuba?

—Vint milions de pessetas justas y cabals.

L'operació queda donchs reduhida á cambiar uns documents de crédito que no devengavan interés per un paper que reditúa 'l sis y mitj per cent y que desde 'l día de la seva emissió es negociable en plassa.

Ab rasgos de patriotisme com aquest y unas quantas parts de rosari 's guanya 'l cel en vida.

La *Colla del Arrós* se va suscriure al empréstit per doscentas mil pessetas.

¡Bonich pico!

Se veu que 'ls de la Societat Balaguer, quan se trac-

ta de preparar un arrós nacional, no sols tenen grans, sino també molts glorias.

Corren rumors alarmants respecte als propòsits dels Estats Units en la qüestió de Cuba.

¿Será veritat que diuen que si dintre de un plasso dat Espanya no acaba l'insurrecció ells intervindrán resolta y enérgicament en la guerra cubana?

Ja fa molt temps que se segueix la mateixa táctica. Sempre qu'Espanya alcansa alguna ventatja, sembla que hi ha algú que s'entreté estirant la qua al porch yankée, y quan aquest gruny, no falta may qui per espantarnos diu:

—Sentiu la fiera? Ja rugeix: tremoleu!

Avuy s'emplea la mateixa maniobra en los moments en qu'Espanya esclata de satisfacció ab motiu del felís éxit del empréstit.

Lo porch s'agita, gruny y ensenya 'l morro.

Pero 'ls espanyols estém molt tranquils. Ja sabem que la fiera es un porch, y sabem també com acaban tots los porchs: en butifarras!

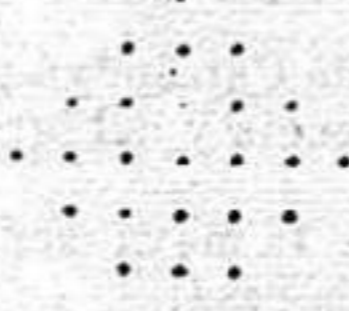
XARADA

La meva prima es vocal,
aliment líquit mon dos,
hu tres del au part del cos
y ma tersa es musical.

Es mes que segona-tres
mon Tot: es una ciutat.
y d'hu-dos el resultat
parentiu qu'ennobleix es.

J. COSTA Y POMÉS.

ROMBO

Primera ratlla vertical y horisontal: consonant. —Segona: licor. —Tercera: en los arbres. —Quarta: nom d'home. —Quinta: casa de camp en diminutiu. —Sexta: número. —Séptima: consonant.

J. ROGER.

GEROGLIFICH

12

T | 2

12 12

D

CAS

UN QUE DESITJA LA MORT DE MACRO.

CORRESPONDENCIA PARTICULAR

Ciudadans A. Lluví, J. Ferré y Roig, R. Homedes, J. Tel Bot, R. Pujol, Tap de suro vilafranquí, C. Aluja, C. Allennog A., Un valenciá de Anatra, J. Petit, X. que Bs., J. Aubert M., Crach, Suscriptor del Empréstit, Ramell d'Ortigas, Amich dels Aucells, J. Jeremias, M. Fernandez, Pep Rot, Trovador del Panadés, Fidel Delfi, E. S. Anglada, Cap d'olla de Blanes, Un 1,000 or, J. Romanos y Pallot:—Lo qu'envian aquesta senmana no fá per casa.

Ciudadans J. Staramsa, Salvador Milo, Sanch de Cargol, J. Mateu Petit, Un Norambliista Peramisi, J. Vallfogona, J. M. Bernis, Antonet del Vendrell, Ricardo Anguela, A. Valls y Casola, A. Elias, E. Tereporg, Carbassa y Carbasso, J. Cardús de B., y F. Solé Oliver:—Insertarem alguna cosa de lo que 'ns envian.

Ciudadá Mosca d'ase: La firma ha de anar precisament al peu de la carta y no sentnos coneguda ha de venir identificada per la del corresponsal de la localitat.—Ll. y V: Extravagant ho es; naturalista no senyor. No ho podem insertar.—A. del Singlot.: Va bastant bé.—G. Ginesta: Es molt fluix.—A. del Ros: No ns fa 'l pes.—Surisenti: Veurém de aprofitarho.—J. Sarevilo: Li agra him la felicitacio; pero no podem insertarla.—E. Llonchs No 'ns acaba de agradar.—R. Suriñach B: Rebuda la composició que com á seva está molt ben escrita, pero ¿no li sembla que per lo que deprimeix lo sentiment patriótic, la seva publicació no es oportuna?—E. Piso: La composició de vosté es excessivament paradoxal.—F. Candi: Va bé.—B. Nani: Tampoch ens serveix.—Dr. Tranquil: Quedém enterats.—Ruy de Gorch: Es fluixa.—Ana Cleto: Res de lo que 'ns envia fa per casa: lo fondo no te novedat y la forma es sumament descuidada.—F. Comas: No 'ns acaba de agradar.—Ll. G. Salvador: Va bastant bé.—M. Posiello: Es fluix.—J. Oliva B.: Ho aprofitarem.—R. Llei: Hi ha molts versos mal acentuats.—A. Rosendo: Li agra him las ideas; pero no podem aprofitarlas.—Peret (a) Pistoleta: Lo fondo de la seva composició es molt frivol.—M. Gracia: Per l' Almanach es imposible: la impressió esta terminada.

S' ESTÁ ACTIVANT

ALMANACH

DE

LA CAMPANA DE GRACIA
pera l' any 1897

ANTONI LOPEZ, editor.—Rambla del Mítj, 20

A. López Robert, impresor.—Asalto, 63.—Barcelona.